

Først og fremst vil jeg på vegne av alle oss i fredens ring si at dette er ikke en pris til meg, eller noen av oss åtte. Det er en pris til alle som deltok på markeringen. Det er en pris til alle som fremmer viktige verdier i samfunnet vårt, nemlig kjærlighet, respekt og samhold. Det er rett og slett vår pris.

Å vinne Fritt Ords Honnør er viktig først og fremst fordi en så kjent institusjon velger å anerkjenne oss. Også er det stort for oss fordi vi føler at vi ikke er alene. Det er ikke en kamp vi må kjempe alene. Og det gir oss et håp om fremtiden. Et håp om å fjerne fordommer, og det å kjempe mot de som skaper disse fordommene. Og et håp om å ta definisjonsmakten fra ekstremistene. Ikke bare i det muslimske samfunnet, men også andre utsatte minoriteter. Vi føler oss ydmyke, stolte og ikke minst inspirerte.

Mange lurur fortsatt på hva som egentlig ligger bak engasjementet vårt. Og selv om jeg har sagt det – hm, la oss si et sted mellom 100 og 10 000 ganger til media, så velger jeg å si litt om det igjen. Etter terrorangrepene i Paris og København ville vi ta et standpunkt til jødehatet som vi mener har blitt urovekkende sterkt de siste årene. Vi ville ta definisjonsmakten fra ekstremistene og vise hva islam egentlig står for. Islam står for respekt. For fred. Og samhold. Vi håper vårt steg kan være et riktig steg inn til et mer inkluderende samfunn.

En slik markering ville aldri ha vært så vellykket om det ikke hadde vært for alle støttespillerne våre. Alt fra muslimer, jøder og ikke-troende til folk som stilte opp som vakter, ordnet med lydanlegg – for ikke å glemme Hassans megastore familie. Støtten vi har fått på tvers av alle miljøer har betydd enormt mye for oss.

Det er veldig fint og veldig oppmuntrende å få denne prisen i en tid der det skjer så mye negativt. Og kanskje flere nå kan se at det er mange fordommer også rettet mot muslimer. Vi har endelig fått vist at vi ikke er fienden til jødene og at vi ikke virvler opp hat og antisemittisme.

For det at jødehets er et stort problem, er ikke til å legge skjul på, men tro det eller ei, vi muslimer føler den samme frykten. Redde i skolegården. På arbeidsplassen og på gata. Og i et land som Norge, et land med ytringsfrihet, et land med religionsfrihet, skal det ikke være sånn at unge er redde for å ytre seg. Som muslim, kristen, jøde, eller homofil. Men slik er det dessverre. Og de kaller meg optimist. I hvert fall mamma, he-he. Men jeg tror vi trenger det. Det norske samfunnet trenger at vi er det. For er det noen som kan fjerne disse fordommene, denne frykten og usikkerheten, så er det oss. Sammen. Vi står sammen med dere, og vi er klare for å ta den støytten med dere. Det vil vi alltid gjøre.

For hva sier Islam om hat egentlig? Islam er å beskytte våre brødre og søstre, uavhengig av hvilken religion de tilhører. Islam er å heve seg over hatet og aldri synke ned på samme nivå som haterne. Islam er å forsvare hverandre.

Vi vil være muslimer ingen blir redde av, vi vil være muslimer som ikke er en byrde for samfunnet, men en tilvekst. Vi vil være muslimer som ikke blir møtt med fordommer, fremmedgjort eller diskriminert på jobbmarkedet. Vi vil bare være muslimer, norske muslimer. Med det sagt vil jeg ikke at vi bare blir akseptert av det norske samfunnet. Men også respektert. Gjensidig respekt er veien å gå for et mer inkluderende fellesskap.

For ekstremister finnes det i alle miljøer. Og ja, jeg er erkjenner at det finnes ekstreme i det muslimske miljøet jeg kommer fra. Men det er urettferdig at vi blir stilt mot veggen på den måten vi blir nå, for noen verdier ingen av oss i rommet sitter med.

Og jeg håper på vegne av alle oss at det lille bidraget fra oss kan være med på å fjerne usikkerheten blant unge. Vi håper at det blir lettere for muslimer å være muslimer. At jøder føler seg trygge i våre omgivelser. Vi håper det kan være plass til alle. At vi kan leve sammen på tvers av alle religioner.